

Άγιος Νέστωρ και Άγιος Λούππος

/ Βίοι Αγίων

Ο Νέστωρ ήταν πολύ νέος στην ηλικία, ωραίος στην όψη και γνώριμός του Αγίου και ενδόξου Δημητρίου.

Ο Νέστωρ, λοιπόν, βλέποντας ότι ο αυτοκράτωρ Διοκλητιανός χαιρόταν για τις νίκες κάποιου σωματώδους βαρβάρου, ονομαζόμενου Λυαίου, μίσησε την υπερηφάνειά του. Βλέποντας όμως και τα θαύματα του Αγίου Δημητρίου, πήρε θάρρος. Πήγε λοιπόν στην φυλακή, όπου ήταν κλεισμένος ο Μεγαλομάρτυρας, και έπεσε στα πόδια του.

«Δοῦλε τοῦ Θεοῦ Δημήτριε», εἶπε, «ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος νὰ μονομαχήσω μὲ τὸ Λυαῖο, γι' αὐτὸ προσευχήσου γιὰ μένα στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ».

Ο Άγιος, αφού τον σφράγισε με το σημεῖο του τιμίου Σταυροῦ, του εἶπε ὅτι και τον Λυαίο θα νικήσει και για τον Χριστό θα μαρτυρήσει.

Τότε, λοιπόν, ο Νέστορας μπήκε στο στάδιο χωρίς φόβο και αναφώνησε: «Θεέ του Δημητρίου, βοήθει μοι».

Και αφού πολέμησε με τον Λυαίο, του κατάφερε δυνατό χτύπημα με το μαχαίρι του

στην καρδιά και τον θανάτωσε. Εξοργισμένος τότε ο Διοκλητιανός, διέταξε και σκότωσαν με λόγχη το Νέστορα, αλλά και τον Δημήτριο.

Έτσι, μ' αυτή του την ενέργεια ο Νέστορας δίδαξε ότι σε κάθε ανθρώπινη πρόκληση πρέπει να αναφωνούμε: «Κύριος εμοί βοηθός, και ου φοβηθήσομαι· τι ποιήσει μοι άνθρωπος;». Ο Κύριος είναι βοηθός μου και δε θα φοβηθώ. Τι θα μου κάνει οποιοσδήποτε άνθρωπος;

Ο Άγιος Λούππος

Ο Άγιος αυτός φέρεται ως υπηρέτης του Αγίου Δημητρίου, που ήταν κοντά του την ώρα του μαρτυρίου του.

Λέγεται λοιπόν ότι ο Άγιος Δημήτριος έχρισε με το αίμα του τον Λούμπο και κατόπιν αυτός, έπραττε πολλά θαύματα - μέσω αυτού - στην πόλη της Θεσσαλονίκης.

Μαθεύτηκε αυτό από τον ηγεμόνα της πόλης, ο οποίος συνέλαβε τον Λούμπο και αμέσως τον φόνευσε.

